

[Pelle Voigt]

Når SF har fremsat dette forslag, er det af den enkle grund, at hvis der nogen sinde skal ske nedskæringer af det danske forsvar, må en del af disse nedskæringer nødvendigvis ske ved, at man undlader at indkøbe nyt materiel. Det er den mest humane og rimelige måde i forhold til det nuværende danske forsvar at gennemføre øjeblikkelige besparelser på.

Hvis man undlader at bruge en milliard, kan man spare den. Det er langt vanskeligere at spare penge på forsvaret ved at afskedige folk eller ved at foretage omlægninger – noget, som den sag, vi skal behandle senere som det sidste punkt på Folketingets dagsorden, meget levende illustrerer.

Det spørgsmål, der naturligvis står for os, er, hvorfor det er vigtigt nu at bruge en milliard kroner, som vi efter vores opfattelse ikke behøvede at bruge med den nye sikkerhedspolitiske situation, til noget, som vi har undværet i syv år – syv år, hvor vi oven i købet for nogle af årenes vedkommende befandt os i en periode af konfrontation, af kold krig. Hvis vi kunne leve uden disse våben igennem disse år, hvorfor skal de så med djævelens vold og magt anskaffes netop nu?

Hvad er det for et forsvarspolitisk billede, der toner frem i fremtiden, som Danmark skal bidrage til?

Set fra SF's synspunkt kan Danmark bidrage væsentligt på to måder, nemlig ved en deltagelse i FN's og forhåbentlig i kommende tider CSCE's fredsbevarende operationer som noget meget væsentligt og ved at komme med egne tydelige og klare bidrag til den europæiske nedrustning. Det, der jo er beskæmmende, hvis man er dansker i dag, er netop Danmarks passivitet på dette område. Hvor alle lande, der omgiver os, er i gang med omfattende nedrustningsprogrammer, sker der ingenting i Danmark. Forsvarsforligspartierne foretager små justeringer, men stirrer ellers frem foran sig med tomme øjne og henviser til bred enighed, når man kommer med selv rimelige mindre nedskæringsforslag.

Derfor tænkte vi, at man måske i det mindste kunne overveje at lade være med at foretage ganske dyre nyanskaffelser uden at have nogen klar fornemmelse af, hvilken sammenhæng disse nyanskaffelser skulle indgå i.

Jeg forstår på Socialdemokratiets ordfører, hvis indlæg jeg fandt særlig interessant, at ar-

gumentet for dette her er, at den danske hær er ude af stand til at forsvare sig uden et sådant effektivt nærluftforsvar. Det har den altså været i 7 år. Og det er derfor, jeg må spørge, om den danske hær her i 1991 er mere udsat, end den var i 1984, da den oprindelige beslutning blev truffet.

Efter min opfattelse er de militære opgaver, der vil blive tilbage til det danske forsvar ud over en begrænset suverænitetsovervågning af dansk område, deltagelse, som jeg sagde, i fredsbevarende operationer, som Danmark måtte støtte, i FN-regi eller i CSCE-regi. Disse operationer vil netop være karakteriseret ved, at de er multinationale, og at forskellige styrker, der har forskellige typer våben, deltager i dem. Hvorfor skal Danmark så specielt anskaffe dette system, som en masse andre lande har i forvejen, og som man eksempelvis i forbindelse med den heroiske indsats i Golfen anskaffede sig til låns i Holland, sådan som fru Helen Jørgensen pegede på det? Hvad er egentlig logikken i det, undtagen hvis man partout har den fikse idé, at det er forkert at spare?

Vi står nu i den situation, at Sovjetunionen, som fru Annette Just meget rigtigt påpegede det, er gået i fuldstændig opløsning. Og det fører til, at der i disse dage og i disse uger rejses en bekymring og sås en tvivl om, hvorvidt det nye forbund, som tegner sig på resterne af Sovjetunionen, vil leve op til indgåede nedrustningsaftaler – noget, man har erklæret man vil. Er det et godt eller et dårligt signal i den forbindelse, Danmark skal sende ud?

Jeg mener, det er utrolig vigtigt, at NATO-landene gennemfører nedrustningsprogrammer, og jeg synes som sagt, det er beskæmmende, at Danmark er det land, der helt tydeligt stikker ud som dem, der ikke gør det. Prøv at sammenligne os med vores vesttyske nabo. Hvis fru Helen Jørgensen kunne overtale mig om, at dette her var et projekt, der var et led i en omlægning til et såkaldt defensivt forsvar, ville jeg være interesseret, men jeg ser ingen indikationer af det.

Forsvarsforligspartierne har modstræbende og vrangvilligt indvilliget i at skrotte nogle ganske få Centurionkampvogne, som man er blevet pålagt skrotning af igennem CSCE-aftalerne, men videre går det ikke. Vi har Jyske Division stående i Jylland, som ingen aner hvad